

Rod trpný Futura II + infinitivy

Futurum II: „werden“ + Partizip II + infinitiv minulý trpný průběhový

Tomuto celému se v NJ říká **INFINITIV MINULÝ (= Partizip II + worden sein)**

Futur II v trpném rodě se v němčině užívá, když je děj, činnost či nějaký stav **budoucnosti ve vyřčené současnosti ještě 100% nejasný**.

Futur II vyjadřuje domněnku.

Sloveso „werden“ se ve Futuru II nechápe jako časový údaj (časová forma), nýbrž jako subjektivní postoj ke konkrétnímu dění v budoucnosti.

Příklady: Der Plan **wird wahrscheinlich** inzwischen **geändert worden sein**.

Partizip II
↓
(přičestí minulé)

infinitiv minulý trpný průběhový
↓
(vyjadřuje průběh děje)

Slovo „**wahrscheinlich**“ vyjadřuje domněnku, že to tak asi bude, ale že to není v tu danou dobu ještě 100% jisté.

Překlad do ČJ:

Až bude plán změněn. Doslovný překlad: Až plán bude zřejmě mezitím změněn.

Die Ware **wird** (von Kunden) **vielleicht** schon **angenommen worden sein**.

Der Sohn **wird** vom Vater inzwischen **abgeholt worden sein**.

I když zde není extra výraz pro zdůraznění domněnky, se tato věta s futurem II v pasivu chápe „že to asi bude tak, ale neví se to ještě 100% jisté“.

Er **wird höchst wahrscheinlich geliebt worden sein**.

Ich werde **gefragt worden sein**. Až budu tázán.

!!!!!! Futur II v pasivu + modální sloveso se v současné době již neuzívá, ale v minulosti se to užívalo = protože jste historici, musíte o tom vědět!!!

Er **wird gefragt worden sein müssen**. Až bude **muset být** tázán.

Užití Futura II když je **jistá** činnost v budoucnosti ukončena: **Perfektum + časový údaj**

Wenn ihr morgens erst um 10 Uhr kommt, haben wir schon gefrühstückt.

Jistá činnost je v budoucnu ukončena

Wir haben schon gefrühstückt, wenn ihr morgens um 10 Uhr kommt.

Věta hlavní

Wenn ihr morgens erst um 10 Uhr kommt, haben wir schon gefrühstückt.

Věta vedlejší

Infinitivy v němčině:

Infinitiv přítomný

činný	trpný průběhový	trpný stavový
lösen(řešit); schreiben	gelöst werden	gelöst sein
reisen; gehen	není	není

Infinitiv minulý

činný	trpný průběhový	trpný stavový
gelöst haben; geschrieben haben	gelöst worden sein; geschrieben worden sein	gelöst gewesen sein; geschrieben gewesen sein
gereist sein; gegangen sein	není	není

Závislý infinitiv s „zu“

1) Částice „zu“ stojí vždy bezprostředně před infinitivem a píše se odděleně. U sloves s odlučitelnou předponou se vkládá mezi předponu a sloveso a všechny tři části se píší dohromady.

Příklad:

Er beginnt zu spielen. Začíná hrát.

Er hört auf mitzuspielen. Přestane s námi hrát.

2) U souřadně spojených infinitivů se „zu“ opakuje:

Er beginnt zu spielen und zu singen. Začíná hrát a zpívat.

3) U několika závislých infinitivů po sobě je „zu“ jen u posledního infinitivu:

Er hofft, bleiben zu können. Doufá, že může zůstat.

4) Ve vazbách se slovesy „sein“ – pasivní význam, „haben“ – aktivní význam, pokud je ve větě (= výpovědi) význam nutnosti nebo možnosti:

Das ist zu beneiden. To je možno/nutno závidět. = To je záviděníhodné.

5) „zu“ se píše vždy, když je infinitiv závislý na podstatném nebo přídavném jménu:

Es ist möglich(,) eine billigere Unterkunft zu besorgen. Je možné obstarat levnější ubytování.

6) Ve všech infinitivních konstrukcích nahrazujících větu vedlejší:

Er scheint müde zu sein. Zdá se, že je unaven.

7) Po slovese „brauchen“ v záporných větách ve významu muset:

Du brauchst nicht nachzukommen. Nemusíš přijít.

Je důležité, abyste si uvědomili, že v tomto případě se „zu“ nepřekládá jako předložka „k, ke“.